24.6.2000, Plzeň, lochotínský amfiteátr

Pro ty nezasvěcené - Dvorana je přehlídkou toho nejlepšího, co se v uplynulém roce v FCT muzice objevilo, událo, natočilo. Na Dvoraně se nejen hraje, ale také se předávají Zlaté klíče skupinám, zpěvačkám a zpěvákům, kteří se v průběhu roku nejvíce líbili, natočili nejlepší desku, jsou považování za objev roku. Také se hodnotí událost roku.

Zlaté klíče za rok 1999 získali:

Druhá Tráva	(311 hlasů - Skupina roku)
Pavlína Jíšová	(543 hlasů - Zpěvačka roku)
Vlasta Redl	(486 hlasů - Zpěvák roku)
Mošny	(357 hlasů - Objev roku)
Poupata: O krok dál	(168 hlasů - Deska roku)
Zahrada 99 - Náměšť na Hané	(661 hlasů - Událost roku)

A nyní již k průběhu Dvorany samotné:
Plánovaný začátek (15,00) byl o necelých 30 minut odložen, protože nad amfiteátrem se zatáhla obloha a svatý Petr nás zalil proudy vody. Slabší povahy nadávaly, zvukaři trpěli a pořadatelé zachraňovali, co se dalo. V první polovině koncertu přišly celty a deštníky ke slovu ještě několikrát, přesto však na vystoupení přicházeli další a další posluchači, v publiku se míchali ortodoxní trempové s podnikateli, důchodci s miminky, muzikanti s novináři, kamery a mobily s cancáky... Dávno jsou pryč doby, kdy jste se neobešli bez kanad a klobouku, a pokud jste si nezalomili palec s hlasitým AHOJ, byli jste považováni za vetřelce nebo přinejmenším blázna. Dnes už patří folk a country všem a tak to má asi být. Je vidět, že tuhle muziku může poslouchat kdokoli.

Pořadatelé (Folk a Country) seřadili kapely tak, aby program gradoval, což se jednoznačně povedlo.

Jako první nastoupil **TELEGRAF** z Tábora, držitel Krtečka ze Zahrady 99. Já si tyhle kluky pamatuji z jejich začátků, kdy nástrojově i stylově kopírovali (ať cíleně či nevědomky) Kamelot. Dnes přibrali bicí, saxofon a elektrickou kytaru a leze z toho docela slušný nářez. Pokud kluci ještě přitvrdí, vykřičí si hlasivky a trochu pozmění texty, uživí se i na zábavách a z původně moderní trampské kapely budeme mít big-beat. Trošku mi vadila hlasitost (chyba zvukaře nebo

muzikantů?), přes nástroje jsem nebyla schopná sledovat zpěv a obsah písniček, což je určitě škoda.

Zvuk další kapely **BLUE DOGS** ze severní Moravy (také držitelé Krtečka ze Zahrady 99) charakterizovali moderátoři **Jan Dobiáš a Jiří Moravský Brabec** jako bluegrass s rockovými prvky. Jejich vystoupení se mi líbilo, ale přiznávám, že jsem očekávala ještě víc. Na Blue Dogs jsem ze všech stran slyšela jen samou chválu, ale mám pocit, že poněkud nadsazenou. Skupin, které mají zvládnuté nástroje i vokály, je spousta, jen se o nich tolik neví (otázka štěstí nebo dobrý manager?). Že muzikanti hnali všechny nástroje přes snímače, to bych přetrávila, ale že všechny písničky hráli v angličtině, to mě zklamalo. Jsme v Čechách, hrajeme pro české publikum, tak proč si nedat tu práci a nesložit kvalitní český text? Ale abych i chválila: kapela zřejmě stojí na projevu Martiny Ženožičkové. Její hlas je sytý a dravý, podání a výraz staví Martinu do jedné z předních linií našich zpěvaček. Umí se do zpěvu obout a svůj výkon prodat.

Telegraf i Blue Dogs sice zahráli precizně, ale obávám se, že nejsou natolik výrazní, aby se časem v záplavě dalších skupin neztratili. Chtělo by to trochu víc srdíčka a míň komerčního zvuku a možná by nezaškodil i skromnější projev. Obě kapely hrají dobře, ale k hvězdám a stálicím jim ještě něco schází.

Zato následující interpreti strach mít nemusí, oni rozhodně nezapadnou:

SPIRIT Olomouc (držitelé Krtečka ze Zahrady 99) - radostná a pohodová muzika. Dva manželské páry - kytary, housle, rytmika, flétna, ale především hlasy. Spirit používá nástroje jen pro nenásilné dokreslení písniček, opět se potvrzuje, že méně je více. Kromě jedné americké lidovky s česko-anglickým textem je repertoár Spiritu složen ze samých moravských lidovek ve vlastní úpravě. Z jejich vystoupení na mě dýchala radost a upřímnost a moc jim držím palce, aby v hraní pokračovali a pořadatelé je zvali, jelikož SPIRIT opravdu stojí za poslech. Snad jen trochu vylepšit průvodní slovo a dávat najevo větší sebevědomí a úctu ke své práci a bude to bez chyby!

O další kapele toho není moc k povídání. **MOŠNY** z Brna (držitelé Krtečka ze Zahrady 99 a Objev roku) zpívají v šesti hlasech a je to bomba. Kdo je neslyšel, může jen litovat. A nebo si koupit jejich čerstvé CD.

MAGISON z Hořovic (Vítěz trampské Porty 99, 2000 a Vítěz Porty 99) začal poněkud rozpačitě, měla jsem pocit, že se neslyší z odposlechů. Ale po drobných úpravách už druhá písnička byla super. Jednoduchá sólová kytara, příjemná a nenásilná foukačka. Basák Luděk Žofák překvapil nádherným nosným hlasem. Dobrá byla i zpěvačka Mirka Menšíková, ale nedostala tolik prostoru, kolik by zasloužila. Písničky lehké, svižné, podbarvené jazzem i swingem, přesně v únosné a chytlavé míře.
V průběhu vystoupení přišlo velké překvapení, do kapely se začlenil **MIKI RYVOLA** a spolu s Magisonem zahrál slavnou Zemi tří sluncí. Nečekaný a nezapomenutelný zážitek pro posluchače a předpokládám, že i pro Magison. Nestává se moc často, že by hvězda navštívila hvězdičku a nezastínila jí. Takže Magisoňáci, gratuluji!

Miki Ryvola samozřejmě nebyl na pódiu jen kvůli jedné písničce - slavnostně mu byla předána fotografie jeho bratra Wabiho (5 let od úmrtí), takže díky fotografovi F. Heřmanovi byl Wabi alespoň symbolicky zase mezi námi.

Následovala krátká pauza, ve které se všechny přítomné děti sesypaly na velbloudici Josefínu a jejího syna Pašáka - velbloud je ve znaku města Plzně, navíc se tak prostřednictvím zvířat udělala propagace místní ZOO, která již léta umožňuje návštěvníkům Dvorany a Porty stanování na své louce a také obnovuje a udržuje lochotínský amfiteátr v použitelném stavu.

Po přestávce nastoupila skupina **POUPATA**. Pardubice (Deska roku). Během několika let svého vystupování Poupata jednoznačně přesvědčila o tom, že si zaslouží své místo na slunci, a je předpoklad, že budou stále lepší a lepší. Krásné písničky, krásné hlasy, dobré aranže, skromné, ale profesionální vystupování... Za zmínku stojí především Andrea Neumannová-Troníčková, zpěvačka první třídy. Pro zpestření nám Poupata vystřihla jednu písničku společně s Mošnami, a to Redlovu Sbohem galánečko. Když jsem se rozhlížela kolem sebe, nebyl jediný posluchač, který by si nebroukal s nimi.

Jako další se předvedl pražský **KVOKÁL** (držitel Krtečka ze Zahrady 99 a vítěz Trampské Porty 2000). Kvalitně odvedená práce hlasů i nástrojů. Ale upřímně, jeden skvělý Spirituál kvintet už tu máme. Nechtělo by to najít si novou cestičku?

Eoghan O´Reilly & Happy To Meet - rytmická, šlapající a živá muzika, sympatický hlavní protagonista - celkově velmi příjemné zpestření. Tahle kapela se hodí stejně tak na folkový festival jako do klubu či pubu, vyvolává pohodovou náladu. Jen mne tak napadá, kde by byli muzikanti z Ha